

سُورَةُ قُرَيْشٍ ١٠٦

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ

﴿١﴾

ز بهر قریش اندر آن روزگار که الفت پذیرند و گردند یار

إِلْيَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

﴿٢﴾

که اندر سفر، در زمستانِ شاق بماند چو ایامِ داغ، این وفاق

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

﴿٣﴾

عبادت نمایند و هم بندگی خداوندِ این خانه را جملگی

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

﴿٤﴾

به وقت نیاز او بداده طعام و ایمن بساخت از خطرهای مدام